

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/309/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200263
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7814200263.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci mal. J. M. nar. XX.X.XXXX zast. kolíznym opatrovníkom Z. G., D. E. S. O. v O. dieťaťa rodičov J. M. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v O. XXX zast. advokátom JUDr. Ladislavom Csákóom so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Hviezdoslavovej 4 a L.. J.. C. M. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v Y. na F. X zast. advokátom JUDr. Bernardom Medárom so sídlom Advokátskej kancelárie v Humennom na Dubovej 2054/4 v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností o nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 19.6.2014 č.k. 7P 18/2014-185 a uznesenie z 18.6.2014 č.k. 7P 18/2014-184 a námietke zaujatosti vznesenej otcom voči zaujatosti sudkyne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa z 19.6.2014 č.k. 7P 18/2014-185.

O d m i e t a odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 18.6.2014 č.k. 7P 18/2014-184 v časti o uložení otázok, na ktoré má znalkyňa odpovedať v znaleckom posudku.

Sudkyňa C.. C. Y. n i e j e vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 7P 18/2014.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením z 19.6.2014 č.k. 7P 18/2014-185 zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal upraviť styk s mal. J..

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec dieťaťa podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. z dôvodov uvedených v ust. 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nariadenia predbežného opatrenia a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že dôvodom v poradí štvrtého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia o styku s maloletou dcérou na čas do rozvodu je skutočnosť, že matka dieťaťa mu absolútne odmieta a bráni v styku s maloletou dcérou, o čom svedčí notárska zápisnica z 9.6.2014 o výpise sms správy, úradný záznam napísaný na Z. G., D. E. S. O. v O. 12.6.2014, predložený do súdneho spisu 7P 18/2014. Rovnako predložil súdu písomný záznam o priebehu návštev maloletej dcéry od 10.5.2014 a zvýraznil, že dcéru nevidel od 12.5.2014 napriek tomu, že bol v bydlisku dieťaťa, v obci O. každú sobotu alebo nedeľu, ale matka dieťaťa sa zatajila alebo schovala a znemožnila mu stretnutie s dcérou. Matka mu neumožnila styk s dcérou ani 7.6.2014, kedy mu oznámila sms správou, že dcéru neuvidí do znaleckého vyšetrenia a rozhodnutia súdu. Zdôraznil, že konajúca sudkyňa C.. C. Y. je predpojatá, a to z dôvodu a so zreteľom na jej vzťah k matke dieťaťa a k jej právnomu zástupcovi možno mať vážne pochybnosti o jej nezaujatosti. Vyjadril názor, že konajúca sudkyňa preferuje matku dieťaťa a jej právneho zástupcu, vo veci rozhoduje svojvoľne a arbitrárne, svoje rozhodnutie dostatočne a riadne neodôvodnila a dôvody napadnutého rozhodnutia jeho odvolaním

uvádzané v právnej vete napadnutého rozhodnutia sú nepravdivé. Sú nepravdivé tvrdenia súdu prvého stupňa, že matka maloletej mu nebráni v stykoch s maloletou dcérou, a že pomery od posledného rozhodnutia konajúceho súdu, ktorým bol jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, sa nezmenili. V danom prípade ide o nepravdivé zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia, o svojvoľné arbitrárne rozhodnutie, ktoré je nedostatočne zdôvodnené, a preto ide o nepreskúmateľné rozhodnutie predpojatou sudkyňou. V súvislosti s právnou kvalifikáciou nepreskúmateľnosti rozhodnutia označil niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu a Ústavného súdu (č.l. 5 - 8 odvolania). Tvrdenie matky pri výsluchu pred súdom prvého stupňa 24.4.2014, že mal. J. nevydrží so svojim otcom bez prítomnosti matky, označil za nepravdivé, pretože ani pri jednej jeho návšteve a návšteve jeho rodiny nebola prítomná kolízna opatrovníčka a je to len bludné a ničím nepodložené tvrdenie matky. Rovnako za nepravdivé označil ďalšie tvrdenie matky, že od 5.4.2014 nebol za dcérou, resp. 11.4.2014 jej sms správou oznámil, že príde za dcérou v nedeľu, ale bez uvedenia času svojho príchodu. Matka dieťaťa do 12.6.2014 uvádzala, že mu umožní styk s maloletou dcérou neobmedzene, ale teraz absolútne tento styk odmieta umožniť, preto je daný dôvod na nariadenie predbežného opatrenia v súlade s jeho návrhom. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, keď prišiel k dokazovaniu, ale len výsluchom matky a nevyžiadal správy od M. O. z udalosti zo dňa 13.4.2014 a 18.4.2014. Uviedol, že dňom 1.4.2014 bol preložený do E. C. a tak sa môže s mal. J. stretávať iba cez víkendy, ale v stretávaní sa s dcérou mu bráni matka s tým, že nie je doma, skrýva sa, je na neznámom mieste a odmieta ho informovať, kde sa nachádza jeho maloletá dcéra. Matka dieťaťa s ním odmieta komunikovať od 5.4.2014 a jeho návštevy v obci O. sú zbytočné, lebo sa s dcérou nestretol od 20.5.2014 ani raz, pretože matka mu bráni v styku s dieťaťom. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a upravil jeho styk s mal. J. každý týždeň cez víkend od piatku od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. alebo napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V tejto súvislosti navrhol vyžiadať správu od M. M. G. v O. o hlásení priestupku dňa 13.4. a 18.4.2014, číslo udalosti: XXX/XXXX z 13.4.2014 sp.zn. M.-O.-M číslo udalosti: XXX/XXXX z 18.4.2014.

Matka dieťaťa vo vyjadrení uviedla, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, zákonné, správne a spravodlivé, jeho dôvody sú presvedčivé, preto odvolanie otca považuje v celom rozsahu za nedôvodné. V prvom rade namietala, že otec nedoložil k svojmu odvolaniu listiny, na ktoré sa odvoláva, a preto jeho odvolanie je potrebné považovať za neúplné a odníma jej tak možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, od ktorých očakáva pre seba priaznivejšie rozhodnutie. Nezdiera názor otca, že z predloženej notárskej zápisnice, či úradného záznamu vyplývajú skutočnosti, ktoré boli spôsobilé vyvodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie, než tomu bolo rozhodnutím prvostupňového súdu. Naopak, aj z týchto dôkazov vyplýva to, čo aj doteraz tvrdila, že mu styky s maloletou dcérou umožňovala tak, aby tie boli v najlepšom záujme ich maloletej dcéry. Z ich sms komunikácie vyplýva práve to, že nikdy bezdôvodne neodmietla umožniť otcovi styk s maloletou dcérou, práve naopak, snažila sa mu výjsť v ústrety. Pripomenula, že otec návrhy na nariadenie predbežného opatrenia predkladal už aj skôr, hoci je evidentné aj na základe otcom teraz predložených listín, že sa s dieťaťom fakticky ľubovoľne stýkal (aj) v čase, keď pracoval ešte v O.. A práve touto listinou sa sám usvedčuje z klamstva pred súdom, keď doposiaľ tvrdil niečo iné. Otec sa stavia do role milujúceho otca, pričom opustil svoju rodinu, najmä však svoju milovanú dcéru a vôbec ho nezaujímalo, čo s ňou bude. Následne, keď napriek tomu mal možnosť sa s ňou stretávať aj viackrát do týždňa počas svojho pôsobenia u E. Z. v O., zanechal prácu v meste, od ktorého len 3 km vyrastala jeho dcérka a presťahoval sa o 200 km ďalej do Y. a dal sa preveŕiť do miesta, z ktorého nie je možné sa stýkať tak, ako tomu bolo doteraz. Bola ochotná mu umožňovať styky s dcérou aj potom (čo rovnako vyplýva z otcom predložených dôkazov, najmä ich sms komunikácie) ba dokonca aj za prítomnosti jeho príbuzných, najmä jeho rodičov, ale aj brata I., za čo sa jej odvďačil tak, že pripravoval únos (lepší výraz nenachádza na svojvoľné vyňatie maloletej z prostredia, v ktorom doteraz vyrastala), k čomu sa aj on sám priznal (viď. prvý odsek na druhej strane úradného záznamu). Tiež uviedla, že otec chodí do zamestnania ako profesionálny vojak, ktorý na svoju rodinu nemá čas ani vtedy, keď býval s nimi, ako by mohol zvládnuť výchovu dieťaťa teraz? Pripomenula, že adekvátna starostlivosť maloletej nemôže byť poskytnutá ani zo strany jeho rodičov, pretože jeho otec má pracovné aktivity v zahraničí kým jeho matka, okrem toho, že je ako podnikateľka časovo značne zaťažená, má veľmi vážne problémy s alkoholom. Pre úplnosť uviedla, že značné problémy s alkoholom má aj samotný otec dieťaťa. Zdôraznila, že stretnutie dieťaťa s otcom sa uskutočnilo 10.5.2014, 17.5.2014 (19.5.2014 ju nekontaktoval otec, hoci to účelovo tvrdí), 20.5.2014 a mala ochotu mu umožniť styk aj 31.5.2014, v čom jej zabránila výlučne choroba dcéry. Je zjavné, že otcovi umožňovala stýkať sa s dcérou tak, že zohľadnila záujmy nielen maloletej, ale aj otcove možnosti najmä v tom, že mu styky

umožnila realizovať tak, ako si to želal, predovšetkým po sobotách, on však na to reagoval snahou o únos dieťaťa a podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z uvedeného vyplýva, že otec klame, keď uvádza, že (dokonca absolútne) znemožňuje mu styk s dcérou, že sa pred ním aj s dcérou zatajuje, či schováva. Odhliadnuc od toho všetkého je ochotná umožniť otcovi styky tak, ako aj doposiaľ, a teda podľa vzájomnej dohody, nie však za účasti jeho príbuzných, aby mohla zabrániť únosu dieťaťa, čiže jeho nežiaducemu vyňatiu z doterajšieho výchovného prostredia. Tiež uviedla, že v záujme ochrany maloletej nemohla reagovať inak, ako uviedla aj na Z. G., D. E. S. O. v O., na čom naďalej trvá, že styky realizovať zo strany otca a jeho príbuzných v čase, keď je maloletá chorá a má vysoké horúčky, nie je vhodné a možné, preto nie sú ani v záujme dieťaťa.

Kolízny opatrovník dieťaťa vo vyjadrení konštatoval, že v zmysle § 11 ods. 2 písm. a/ a b/ zák. č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele v platnom znení vykonáva v záujme mal. J. M. opatrenia sociálnoprávnej ochrany na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov, ktoré ohrozujú psychický, fyzický alebo sociálny vývin dieťaťa a rodičom je poskytované sociálne poradenstvo a psychologická pomoc. Tieto opatrenia boli vykonávané prevažne individuálne, spoločné stretnutie rodičov sa uskutočnilo za účasti psychológa O. G. - G. D. úradu. Na konzultáciu na referáte sa objednala aj matka otca mal. J.. Úrad zároveň vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka a zastupuje dieťa v konaniach na súde. Konštatoval, že rodičia nedokážu spolu komunikovať, konflikt medzi nimi sa v priebehu súdneho konania ešte prehĺbil, obaja riešia seba a svoje zranenia, spochybňujú navzájom svoju rodičovskú spôsobilosť. Pokiaľ po prerušení spoluzitia rodičov bola matka prístupná dohode o stretávaní sa dieťaťa s otcom, t.č. následkom opakovaných návrhov otca na nariadenie predbežného opatrenia matka odmieta akúkoľvek dohodu. Konajúci súd v dôsledku týchto návrhov nemôže plynule konať a vo veci rozhodnúť. Starostlivosť matky o mal. J. nie je spochybnená. Matka reaguje na opakované návrhy otca, t.č. veľmi emotívne. Otec má záujem sa do rozhodnutia súdu podieľať na výchove dieťaťa, tento záujem prejavujú aj jeho príbuzní. Všetci majú svoje subjektívne predstavy o výchove a starostlivosti o dieťa, pričom neschopnosťou dohodnúť sa a vzájomným osočovaním a obviňovaním ubližujú predovšetkým svojmu dieťaťu (vnúčaťu). Dohodu rodičov, ktorá t.č. nie je možná musí nahradiť rozsudok súdu a pre rozhodnutie bolo vo veci nariadené dokazovanie znalcom z odboru psychológie, pribratím konzultanta - psychiatra s poukázaním na tvrdenie otca a jeho právneho zástupcu ohľadom duševného stavu matky dieťaťa. Poukázal aj na to, že na základe opakovaných odvolaní otca proti uzneseniam Okresného súdu Rožňava o zamietnutí návrhov na vydanie predbežného opatrenia Krajský súd v Košiciach opakovane potvrdil zamietajúce uznesenia. Prvostupňový súd uznesenia riadne odôvodnil a s odôvodneniami sa stotožnil aj odvolací súd. Záverom poukázal na skutočnosť, že posledný návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia bol podaný na Okresný súd Rožňava ešte predtým, ako nadobudlo právoplatnosť uznesenie Krajského súdu v Košiciach vydané vo veci predchádzajúceho totožného návrhu otca. Vo vzťahu k odvolaniu otca proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania nespochybnil objektivitu a nestrannosť súdom ustanoveného znalca G.. K. Y.. Je na zváženie súdu, ktoré dôkazy na návrh účastníkov konania vykoná. Znalcovi bolo súdom uložené posúdenie všetkých dôležitých skutočností, týkajúcich sa rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov k mal. J. M. na čas po rozvode manželstva rodičov a úpravy styku starých rodičov (rodičov otca) s dieťaťom. Pokiaľ sa v odvolaní otca poukazuje na dôvodnú obavu, že prietahmi a nečinnosťou konajúceho súdu je ohrozený zdravý vývoj dieťaťa, s týmto vyjadrením nesúhlasil a poukázal na to, že konajúci súd okrem rozhodnutia vo veci samej rozhoduje už o štvrtom návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, návrhy boli totožné, o každom návrhu sa viedlo a t.č. sa vedie odvolacie konanie, teda súd rozhodne nebol nečinný.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 cit. zák. ust., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa z 19.6.2014 č.k. 7P 18/2014-185, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia v súlade s návrhom otca, pretože nebola splnená zákonná podmienka na jeho nariadenie, ktorou je potreba dočasne upraviť pomery účastníkov a zároveň nebola osvedčená danosť práva (nároku), v tomto prípade naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov vyžadujúca okamžitý zásah súdu. Odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, a pretože sa stotožnil s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia v plnom rozsahu podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení tohto uznesenia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia a dodáva, že v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem dieťaťa, ale iba v prípade bezprostredného ohrozenia zdravia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste predbežným opatrením rozhodnúť pred rozhodnutím v merite veci. Odvolací súd poznamenáva, že v predchádzajúcom období otec sa stretával s maloletou dcérou v rozsahu zodpovedajúcom účelu predbežného opatrenia a realizácia styku za matkinej prítomnosti zohľadňoval vek dieťa, jeho biologickú a citovú väzbu na matku, ako aj tú podstatnú skutočnosť, že sa otec doteraz iba v minimálnej miere podieľal na starostlivosti o mal. J., preto sa javí byť rozumné, aby sa zoznámil s návykmi dieťaťa a získal skúsenosti práve za prítomnosti matky dieťaťa. Nie je možné súhlasiť s tvrdením otca v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a tiež v odvolaní, že nemôže realizovať svoj styk s mal. J., pretože výsledky doterajšieho dokazovania dovoľujú záver, že pre naplnenie práva otca stykať sa s maloletou stačí, ak bude dočasne rešpektovať počas styku prítomnosť matky, ktorá je za danej skutkovej situácie v záujme dieťaťa. Práve preto, že ide iba o dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania, nebolo úlohou odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať odvolacími námietkami otca a skutočnosťami uvedenými otcom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a vo vyjadrení matky k odvolaniu, pretože tieto sa prakticky týkajú veci samej a majú význam pre konečné rozhodnutie, ktorými sa bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. J. na čas do rozvodu manželstva vedeného na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 7P 18/2014. Odvolací súd poznamenáva, že dieťa má právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a je predovšetkým na nich, aby svojim správaním, najmä vzájomnou úctou a toleranciou vytvárali bezkonfliktné prostredie pri realizácii styku, pričom úlohou matky, ktorá maloleté dieťa vychováva je okrem iného, aby so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s otcom vytvárala priaznivé podmienky na styk, a to hlavne vedením dieťaťa k tomu, aby malo správny vzťah k otcovi, od ktorého sa očakáva citlivý a trezlivý prístup, pretože konfliktné prostredie a traumatizujúce zážitky môžu negatívne ovplyvniť optimálny psychický vývin dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak by v priebehu konania vznikli okolnosti odôvodňujúce predbežnú úpravu pomerov účastníkov konania, konajúci súd bude povinný nariadiť predbežné opatrenie z úradnej povinnosti aj bez návrhu účastníkov konania. Odvolací súd ani v štádiu odvolacieho konania nezistil naliehavú potrebu nariadiť predbežné opatrenie v súlade s návrhom otca, preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Otec dieťaťa písomným podaním doručeným Okresnému súde Rožňava 1.7.2014 (č.l. 208 - 209 spisu) vzniesol námietku predpojatosti voči sudkyňi C.. C. Y. s poukazom na ust. § 14 ods. 1 a § 15a ods. 1, 3 O.s.p. z dôvodu, že so zreteľom na jej vzťah k matke dieťaťa a k jej právnomu zástupcovi možno mať vážne pochybnosti o nezáujatosti konajúcej sudkyne, ktorá preferuje matku dieťaťa a jej právneho zástupcu a vo veci rozhoduje svojvoľne a arbitrárne, svoje rozhodnutie napadnuté odvolaním dostatočne a riadne neodôvodnila a dôvody napadnutého rozhodnutia uvádzané v právnej vete sú nepravdivé. V tejto súvislosti uviedol niektoré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a uznesenie Ústavného súdu. Zdôraznil, že v danom prípade ide o nepravdivé zdôvodnenie rozhodnutí konajúcej sudkyne, ide o jej svojvoľné a arbitrárne rozhodnutia, ktoré sú nedostatočne zdôvodnené, a preto ide o nepreskúmateľné rozhodnutia predpojatou sudkyňou.

K námietke zaujatosti vznesenej otcom voči konajúcej sudkyňi uviedla, že otec klame, keď naznačuje akýsi vzťah konajúcej sudkyne k jej osobe, či k jej právnomu zástupcovi a zdôraznila, že sa so sudkyňou nikdy nestretla mimo pojednávacej siene, nikdy s ňou ani len telefonicky nehovorila, to isté platí aj o jej právnom zástupcovi, od ktorého vie, že konajúcu sudkyňu pozná výlučne len profesionálne z prejednávanych vecí, nikdy sa spolu nestretli mimo budovy súdu, vykaľujú si a nemajú žiadny osobný kontakt. Vyjadrila ľútosť, že sú to metódy otca poočierňovať a urobiť z každého človeka „blázna“, psychopata a paranoika a naklamať na súde. Poukázala aj na to, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by zákonná sudkyňa C.. C. Y. bola vo veci zaujatá. Okrem toho, že otec to tvrdí, ani sám neoznačuje v tomto smere žiadne také dôkazy, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru o jej zaujatosti. V konečnom dôsledku v priebehu doterajšieho konania, ale ani týmto podaním otec nevzniesol námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi, a preto bez akýchkoľvek pochyb do tej doby, kým na to oprávnený orgán nevysloví opačný názor, teda až kým sa nevysloví, že menovaná sudkyňa je zaujatá, je potrebné ju považovať za nezaujatú a zároveň oprávnenú vo veci i konať. Dodala, že aj keby rovno malo byť pravdivé tvrdenie otca o akomsi „vzťahu“ jej právneho zástupcu ku konajúcej sudkyňi (ktorý však zdôraznila, že neexistuje), táto skutočnosť sama osebe by nebola dôvodom na vyslovenie zaujatosti sudkyne vo veci, pretože tento vzťah musí byť kvalifikovaný tak, ako to má na mysli § 15 O.s.p., pričom otec takýto

kvalifikovaný vzťah ani netvrdí. Vyjadrila názor, že sudkyňa koná a rozhoduje v medziach O.s.p. a nie tak, ako to účelovo tvrdí otec a dodala, že v tomto smere nemôže byť rozhodujúcim kritériom subjektívny názor a osobné očakávanie otca dieťaťa. O tom, že sudkyňa naozaj nerozhoduje svojvoľne, či arbitrárne, ako to tvrdí otec, svedčí aj fakt, že doposiaľ všetky rozhodnutia, ktoré vydala vo veci, boli potvrdené aj odvolacím súdom. K námietke otca, že súd nemal uveriť jej tvrdeniu, že maloletá nevydrží v jeho spoločnosti dlho, uviedla, že toto tvrdenie je absolútne pravdivé, ktoré bude preukázané aj znaleckým dokazovaním. Dodala, že na Z. G., D. E. S. O. v O. preferovala potrebu čo najskoršieho vykonania znaleckého dokazovania znalcom pedopsychológom. Je presvedčená o tom, že otec o tejto skutočnosti je taktiež vnútorne presvedčený a práve preto podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia a netradičným spôsobom sa odvolal aj proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania, a to aj napriek tomu, že je právne zastúpený advokátom, čiže veľmi dobre vie, že proti takémuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné s výnimkou výroku, čo do osoby ustanoveného znalca a práve takto mieni oddialiť znalecké dokazovanie a definitívne rozhodnutie vo veci samej. Tiež dodala, že víkendy otca nie sú voľné, aspoň nie po oba víkendové dni a tak ani nie je možné ani len uvažovať o predbežnom opatrení v súlade s jeho návrhom. Navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť v plnom rozsahu.

Konajúca sudkyňa C. C. Y. sa k námietke zaujatosti vznesenej otcom dieťaťa vyjadrila, že účastníkov konania nepozná, vec jej bola pridelená v súlade s rozvrhom práce určeného na kalendárny rok 2014 náhodným výberom, vo veci koná rovnako ako v každej inej veci v súlade so zákonom podľa svojho najlepšieho vedomia a v záujme dieťaťa. Vo veci sa necíti byť zaujatá.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Podľa ods. 3 cit. zák. ust. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Krajský súd v Košiciach ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.) rozhodoval a posudzoval opodstatnenosť otcom vznesenej námietky z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí. Vychádzal pritom z ust. § 14 ods. 1, 3 O.s.p.. Účelom cit. ust. je prispieť k nestrannému prejednaní vecí, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá z hľadiska vylúčenia sudcu je považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právneho vzťahu sudcu, a to: 1. k veci, v rámci ktorej by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe rozhodnutia vo veci, alebo 2. k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom vzťahu (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo 3. k zástupcom účastníkov konania, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2. Citované zák. ust. predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci alebo taký osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by všetkej novej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnili jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu a výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednanom prípade splnené. Meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko účastníka konania, ktoré je spravídla motivované tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí účastníkovi konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Na odstránenie väd konania súdu prvého stupňa slúži systém opravných prostriedkov. Súčasťou základného práva na prejednanie vecí pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15a O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania vecí pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie vecí nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho pojednávania a rozhodnutia vecí pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 27/98 z 25.3.1998).

I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí nielen zo skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti (v zásade prijatej judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná), nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného vychádza judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o nezaujatosti sudcu. Preto vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí môže dôjsť len vtedy, keď jeho vzťah k veci k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebude schopný nezávisle a nestranné rozhodovať (II. ÚS 105/01, Zbírka nálezů a uznesení US ČR sv. 23, nález č. 98 str. 11). Krajský súd v Košiciach ako súd nadriadený dospel k záveru, že zákonná sudkyňa C.. C. Y. nemá žiaden kvalifikovaný pomer k matke dieťaťa ani k jej právnenmu zástupcovi, ktorý by vzbudzoval pochybnosti o jej nezaujatosti, pričom subjektívne pocity otca dieťaťa vo vzťahu k postupu sudkyne v prejednávanej veci ani nemôžu samy o sebe subjektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti konajúcej sudkyne a zároveň ich zákon, konkrétne ust. § 14 ods. 3 O.s.p. výslovne vylučuje ako dôvod pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí. Z obsahu spisu ani z vyjadrenia dotknutej sudkyne nevyplývajú žiadne objektívne existujúce zákonné dôvody, ktoré by opodstatňovali jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania zákonne pridelenej veci. Tvrdenie otca o vzťahu konajúcej sudkyne k matke dieťaťa a k jej právnenmu zástupcovi spojené s podozrením o jeho možnom vplyve na priebeh a výsledok konania vyjadruje iba subjektívny názor otca a tomuto záveru zodpovedá aj vyjadrenie konajúcej sudkyne, ktorá takýto vzťah absolútne vylučuje. Pretože otec dieťaťa žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu opísaného vzťahu konajúcej sudkyne k prejednávanej veci ani k účastníkom konania, Krajský súd v Košiciach jeho návrhu na vylúčenie sudkyne C.. C. Y. nevyhovet.

Súd prvého stupňa uznesením z 18.6.2014 č.k. 7P 18/2014-184 nariadil vo veci znalecké dokazovanie súdnou znalkyňou G.. K. Y., ktorej uložil: 1. vyšetrovaním maloletej a rodičov zistila vzájomný vzťah a citovú väzbu, duševný stav matky dieťaťa skúmala aj pribratím konzultanta - psychiatra vzhľadom na tvrdenie otca a jeho právneho zástupcu (č.l. 38), 2. posúdila, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady pre riadnu starostlivosť o maloletú vzhľadom na jej ďalší vývoj, ako aj to, či striedavá osobná starostlivosť rodičov o maloletú podľa návrhu otca bude v samotnom záujme maloletej a zabezpečí jej ďalší zdravý psychický a fyzický vývoj, 3. posúdila v akom rozsahu budú styky toho rodiča, ktorý nebude mať maloletú v osobnej starostlivosti s maloletou v samotnom záujme dieťaťa vzhľadom na jeho vek, ďalší zdravý vývoj, ako aj vzhľadom na všetky ďalšie okolnosti prípadu, 4. vyšetriť starých rodičov maloletej G.. C. M. a I. M. a skúmať ich vzájomný vzťah k dieťaťu a posúdiť v akom rozsahu budú styky starých rodičov s maloletou v záujme dieťaťa. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 127 O.s.p.. Znalkyni uložil povinnosť podať znalecký posudok do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, v ktorom vyjadril nesúhlas s osobou ustanovenej znalkyne G.. K. Y. a navrhol v záujme zachovania nestrannosti a predpojatosti určiť osobu znalca mimo košického a prešovského kraja. Okrem toho namietal neúplnosť a nepresnosť otázok, ktoré súd zadal v napadnutom uznesení súdnej znalkyni a navrhol doplniť dokazovanie vyšetrovaním aj starých rodičov zo strany matky dieťaťa I. N. st. a jeho manželky. Navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

Odvolačný súd odmietol odvolanie otca proti výroku, ktorým boli znalkyni uložené otázky, na ktoré má zodpovedať v znaleckom posudku, podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., pretože uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Odvolačný súd zároveň dodáva, že napadnuté uznesenie obsahovalo správne poučenie o opravnom prostriedku.

Podľa § 17 ods. 1 O.s.p. o tom, či je vylúčený zapisovateľ alebo iný pracovník súdu, ako aj znalec alebo tlmočník platia tieto ust. primerane; rozhodne o tom predseda senátu alebo samosudca.

Z vyššie cit. zák. ust. vyplýva, že súd síce musí prihliadnuť k vyjadreniu účastníka k osobe znalca, ale ak výhrady proti osobe znalca neuzná za dôvodné, túto osobu ustanoví za znalca a s výhradami proti znalcovi sa vysporiada až v rozhodnutí vo veci, keď v odôvodnení uvedie, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Z iných osôb zúčastnených na konaní zákon umožňuje vylúčiť zapisovateľa alebo iného zamestnanca súdu, teda vedúceho kancelárie, tajomníka, vyššieho súdneho úradníka alebo justičného čakatľa, ako aj znalca a tlmočníka, a to z dôvodov uvedených v ust. § 14 O.s.p.. Dôvody vylúčenia posudzuje zákonný sudca. Rozhoduje uznesením, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok.

Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva, že funkčne príslušný na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej voči súdom ustanovenej znalkyni G. K. Y. je Okresný súd Rožňava, preto sa odvolačný súd touto námietkou nezaoberal.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.